

lader sig bringe paa Papiret, da den bestaar i mundtlige Henvendelser og mundtligt søgte og givne Oplysninger og i de politiske Indberetninger, der stadig komme. Det er derfor, jeg i hvert Tilfælde hidtil ikke har kunnet overbevise mig om, jeg vil ikke sige Nødvendigheden, men Nytten af saadanne særlige Indberetninger, men jeg skal, som sagt, gerne paa ny tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) omtalte atter i Aar de vanskelige Forhold ved Sø- og Handelsretten. Foruden at henvise til, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt, skal jeg bringe i Erindring, at der paa Finansloven for det løbende Aar blev optaget en Bevilling til en ekstraordinær Assistent for Formanden, hvis Opgave og Arbejde skulde bestaa deri, at han under Formandens nærmere Anvisning skulde gøre Udkast eller i alt Fald første Udkast til Dom i saadanne Sager, som Formanden mente at kunne overlade til ham, ligesom Tanken var, at han skulde overvære Voteringerne. Jeg føler mig overbevist om, at Anvendelsen af denne Assistent vil i ganske overordentlig Grad lette det Arbejde, som nu udføres af Formanden, og bringe ham i Stand til at fremme de Sager, som han udelukkende tager sig af, langt hurtigere, end Tilfældet er nu. Det er mig imidlertid ikke bekendt, om denne Assistent hidtil er bleven benyttet, saa vidt mig bekendt blev han i alt Fald indtil for nogen Tid siden ikke benyttet. Men jeg tror, som jeg ogsaa tidligere har udtalt, at Finansudvalget er det rette Sted til at give Oplysninger om disse personlige Forhold, som staa i Forbindelse dermed. Jeg har, som sagt, tidligere tilbudt saadanne Oplysninger, men det ærede Medlem, der havde Ordet, og som jo er Medlem af dette Tings Finansudvalg, har ikke i dette holdt mig til at yde de tilbudte Oplysninger. Jeg gentager mit Tilbud og er rede til at komme i Finansudvalget, naar det ærede Medlem ønsker det, for at give de nærmere Oplysninger, som jeg tror ville være tilstrækkelig overbevisende til, at man ikke vil forlange at gaa til yderligere Forandringer, end allerede sket er.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) udtalte, at man paa § 26 burde anvende den størst mulige Sparsommelighed. Det er en Betragtning, som jeg og sikkert enhver af mine Kolleger ere enige med ham i, men jeg tror ogsaa, at

der *bliver* anvendt stor Skønsomhed og Sparsommelighed, og navnlig tror jeg at turde sige paa Kultusministerens Vegne, at „Dansk Koncertforening“ er en Institution af saa stor Betydning for vort Musikliv, at man neppe vil kunne siges at gaa ud over Sparsommelighedens rimelige Grænser ved at foreslaa et aarligt Tilskud i 3 Aar af 5,000 Kr. til denne Forening.

Hvad angaar Reglerne for Kødkontrol-len skal jeg sige, at det er en Sag, som længe har beskæftiget baade Rigsdagen og Regeringen, og som ogsaa i denne Samling har beskæftiget Folketinget, og jeg har ogsaa haft Lejlighed til der at vise, hvilke store Vanskeligheder og store Spørgsmaal den i sig selv indeholder. Det er imidlertid en Sag, som vil blive ved at gaa igen, indtil den bliver løst, og jeg skal selvfølgelig til enhver Tid være rede til at yde mit Bidrag til dens Løsning.

Finansministeren (Hage): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har anket over, at i de Skemaer til Selvangivelse af Indkomst og Formue, som ere udarbejdede af Skattedepartementet, er det ikke fremhævet, at der ikke paahviler Skatteyderen nogen Forpligtelse til selv at angive sin Formue, og det samme har ogsaa det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) udtalt. Jeg maa dog sige, at det forekommer mig, at der i den Vejledning, som staar trykt paa Bagsiden af Skemaet, indeholdes en for den, som læser disse Bemærkninger med fornøden Agtpaaagivenhed, tilstrækkelig tydelig Angivelse af, at det forholder sig saa. Der staar, at „den, der bruger Selvangivelse, vil, hvis hans Selvangivelse ikke tages til Følge, faa særlig Underretning herom med Oplysning om, hvorledes hans Indkomst og Formue er bleven ansat. Den, der ikke bruger Selvangivelse eller ikke fremkommer med den inden den foreskrevne Tid, maa selv undersøge, hvorledes hans Indkomst og Formue er bleven beregnet af Ligningsmyndigheden, ligesom han fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod Ansættelsen af sin Indkomst, medmindre han kan godtgøre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Indkomst med mere end 25 pCt.“ Naar hermed sammenholdes, at der i det Uddrag af Loven af 15de Maj 1903, som tillige er optrykt i Skemaet, ogsaa findes optaget Lovens § 16, af hvilken det udtrykkelig fremgaar, at den skattepligtige kan enten selv angive sin Formues Størrelse eller undlade at gøre det, saa tror jeg egentlig ikke, at